

موزه‌های هنرهای زیبای کشور میکوشد تا هنرهای ملی
وسن باستانی ما را از دسترد فراموشی مصون دارد

علیرضا

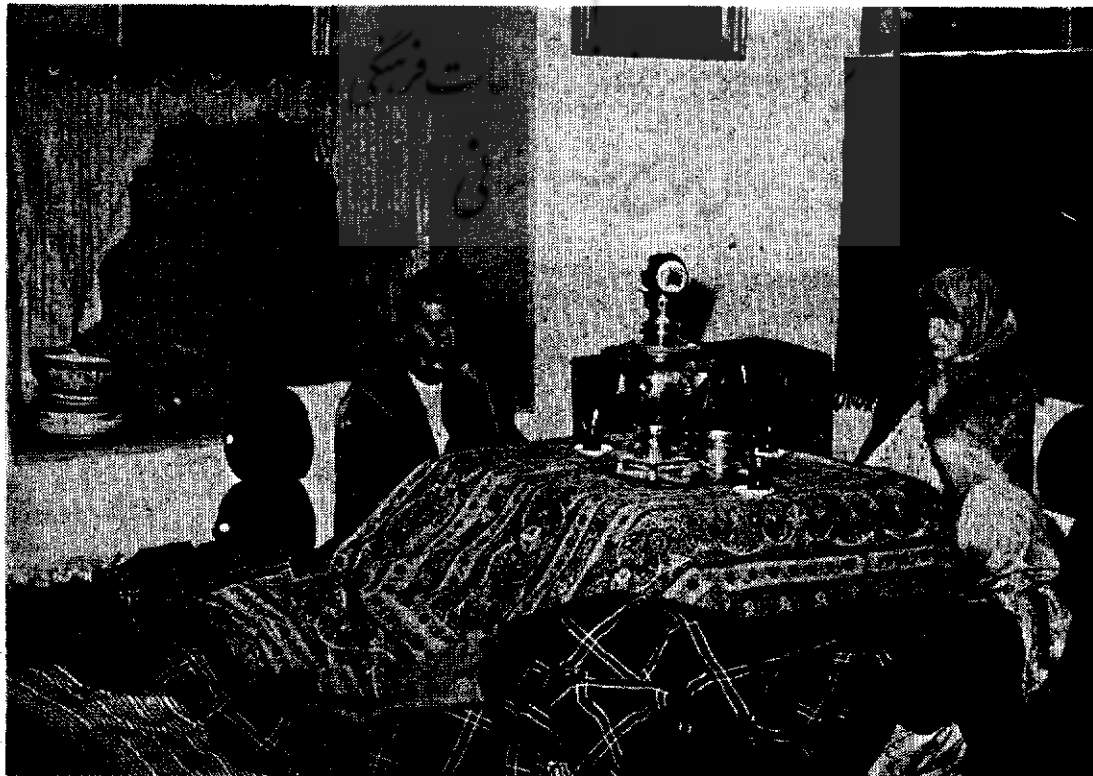
موزه مردم‌شناسی

در خیابان آرامنه (بوعلی) بر سر در دیواری کوتاه تابلوی نسبتاً بزرگی که با حروف درشت عنوان « موزه مردم‌شناسی » روی آن نوشته شده توجه هر عابری را بخود جلب میکند . شاید برای بیشتر کسانی که فرصت بازدید از آن محل برایشان بدست نیامده مفهوم این عنوان در وهله اول کمی نامأنوس و ناآشنا باشد و از خود پیرسند موزه مردم‌شناسی یعنی چه؛ و اصولاً فلسفه تشکیل چنین موزه‌ای چه بوده و در داخل آن چه چیزهایی برای تماشا و بازدید مردم جمع‌آوری شده است .

هر يك از این سؤالا و پرسشهای مشابه آن در حد خود درخور توجه است . و بنابراین برای آنکه سؤالهای شما بی‌جواب نماند بیائید با هم سری بداخل موزه مردم‌شناسی بزنیم و از نزدیک با اشیاء و آثاری که از گذشته و حال در آن گردآوری شده بازدید نمائیم اگر اینکار عملی شود تقریباً قسمت اعظم پیچیدگیهای سؤالهای شما روشن خواهد شد . مسئولان موزه مردم‌شناسی همه وقت در آنجا آماده راهنمایی بازدید کنندگان هستند و شما را در جریان کیفیت و چگونگی تشکیل موزه مردم‌شناسی خواهند گذاشت . ولی اگر شما مجال چنین بازدیدی را ندارید اجازه فرمائید ما در اینجا مختصری از سابقه بوجود آمدن موزه مردم‌شناسی و اشیاء و آثاریکه در آن نگهداری میشود برای شما شرح دهیم .

بلا رنج با هم تبرزنگ کنیم
بیاید یکدیگر را بهتر بشناسیم

يك خانواده دور کرسی مربوط به اوایل قرن ۱۴ هجری قمری

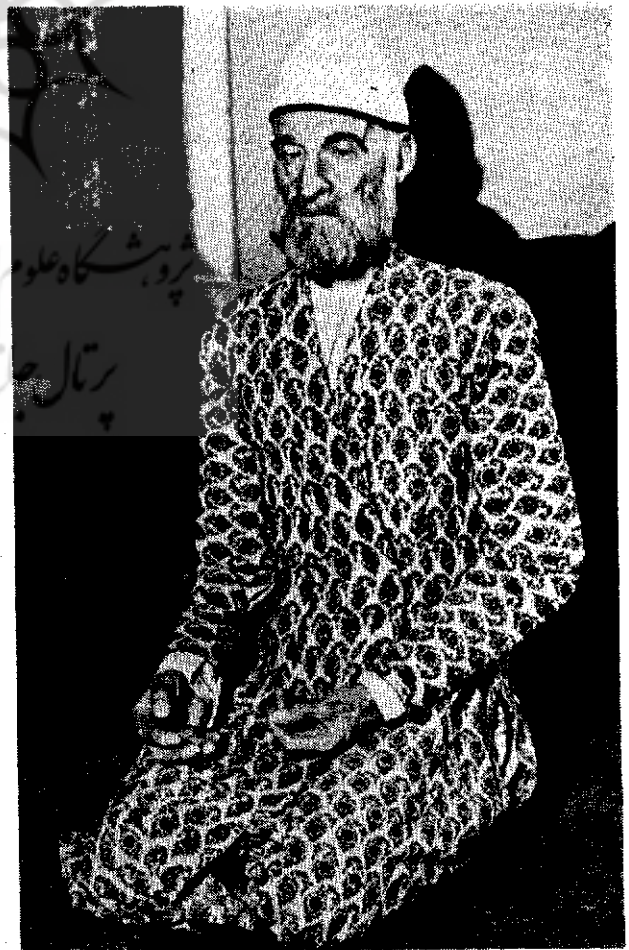

يك مرد در لباس قديم

ساختمان موزه مردم‌شناسی یکی از بناهای قدیمی تهران است که در اوایل قرن چهاردهم هجری قمری ساخته شده است. در حدود بیست و پنج سال پیش بامر اعلیحضرت ققید ، وزارت فرهنگ درصدد ایجاد موزه مردم‌شناسی برآمد و برای این امر به تمام ادارات فرهنگ نواحی مختلف کشور دستور داده شد که اطلاعات و اشیاء مربوط به زندگی مردم نواحی مختلف ایران را جمع‌آوری و بمرکز ارسال دارند . باین ترتیب پایه و بنیاد موزه مردم‌شناسی ایران ریخته شد و در سال ۱۳۱۷ رسماً افتتاح گردید . لکن در اثر عدم توجه و نبودن متخصصان علم مردم‌شناسی و موزه‌داری این موزه کم‌کم بصورت انبار کالا درآمد و مانند دکانهای سمساری بدون رعایت اصول از اشیاء گوناگون انباشته شد در حالیکه اشیاء و اطلاعات گردآوری شده برای ایجاد موزه‌ای که از هر نظر بی‌عیب و نقص باشد تناسب زیادی نداشت .

در چند سال اخیر هنرهای زیبای کشور برای رفع نقائص موزه مردم‌شناسی اقدامات مؤثری بعمل آورده و باتربیت و اعزام

مردی در لباس قديم

زن گیلانی در حال تکان دادن گهواره

زن گیلانی در حال بافتن چادر شب

زنی با چادر گلداز

مجلس ارباب ورعیت مربوط به اوایل قرن ۱۴ هجری قمری

دانش پژوهان جوان بنواحی مختلف کشور در امر گردآوری فولکلور و وسایل زندگی مردم ایران و نمایش گذاشتن آنها، تحول عظیمی بوجود آورده است.

بطور کلی اشیاء موزه مردم‌شناسی که در معرض نمایش قرار داده شده و معرف طرز زندگی و هنر مردم ایران میباشد بقرار زیر است:

اشکال مختلف لباس زنان ایرانی در دو قرن اخیر که شامل لباسهای بلند اوایل قرن سیزدهم هجری و دامنهای کوتاه و چتری اوایل قرن سیزدهم و اوایل قرن چهاردهم هجری است. این لباسها بر تن مجسمه‌های بزرگ مومی پوشانیده شده و در قفسه‌های متعددی نمایش داده شده است. بعلاوه مقداری از وسایل زندگی مردم آن دوره و همچنین کارهای دستی ایرانیان مانند قلمدانها، نقاشیها، گلدوزیها و غیره که نماینده ذوق و سلیقه مردم ایران است این مجموعه را تکمیل مینماید. لباسهای عشایر مختلف کشور مانند کردها، بختیاریها، لرها، بلوچها و غیره نیز قسمت مهمی از موزه را تشکیل میدهد. اشیاء مذهبی، مجموعه‌ای از شیشه‌های ایرانی، جواهرات و تزیینات زنان ایران، تیبهای مختلف مردم کشور در نیم قرن پیش در این موزه بمعرض تماشا گذاشته شده است.

غرفه‌ای از گیلان که معرف جنبه‌های مختلف زندگی مردم آن ناحیه میباشد و همچنین قهوه‌خانه‌ای بسبک قهوه‌خانه‌های قدیم از کاملترین و زیباترین غرفه‌های این موزه میباشد.

همه ساله حاصل کار گروههای اعزامی اداره موزه‌ها و فرهنگ عامه هنرهای زیبای کشور به استانهای مختلف کشور بموزه مردم‌شناسی منتقل و در غرفه‌های جدید برای بازدید عموم بمعرض نمایش نهاده میشود و ما امیدواریم که در آتی رپرتاژ مفصلتری درباره این موزه و غرفه‌های مختلف آن بخوانندگان عزیز تقدیم نمائیم.